

Opschrift

Vergadering van 11 september 2024

Nummer: 2024_MV_00400

Onderwerp:

Mondelinge vraag van raadslid Caroline Persyn: Gezag en ondersteuning van de leerkrachten

Raadslid(-leden):

Caroline Persyn - Vlaams Belang

Bevoegd: Evita Willaert

Omschrijving van de vraag

Toelichting:

Met de start van het schooljaar is er ook meer aandacht voor de problemen in het onderwijs. Zo heeft de pers het al gehad over leerlingen die schandalig lang op de bus moeten zitten voordat ze op school zijn, over het lerarentekort, ... Onlangs was er een artikel over de gedragsproblemen in het onderwijs en de manier waarop veel vrouwelijke leerkrachten behandeld worden. Verhalen dat hun gezag niet aanvaard wordt, dat ze te horen krijgen dat ze beter thuis zouden blijven om voor de kinderen te zorgen of zelfs uitgescholden worden omwille van hun kledij...

Ik stel mij daarbij volgende vragen:

Vraag:

1. Heeft de stad signalen ontvangen dat dergelijke problemen ook in onze scholen voordoen? Zo ja, om hoeveel meldingen gaat het?
2. Zorgt de stad voor extra begeleiding voor startende leerkrachten?
3. Voorziet de stad extra ondersteuning voor vrouwelijke leerkrachten die met dergelijke problemen in aanraking komen?

Antwoord

Dank u wel voor uw vraag

Het klopt dat er bij de start van het schooljaar, dat is ook een traditie, heel wat persaandacht was voor ons onderwijs. Terecht. In het leerplichtonderwijs zoeken meer dan 1.2 miljoen leerlingen opnieuw hun plekje in de klassen. In onze eigen stad gaat het over 56.000 kinderen en jongeren die vorige week opnieuw naar school gingen. Dat is

heel wat. In die persartikels las ik ook heel wat mooie verhalen. De kracht van onderwijs is groot, en heel veel mensen werken er met goesting en een enorme drive om het beste van zichzelf te geven. Maar er zijn ook heikele thema's. U benoemt er één van, en ik geef daar natuurlijk graag antwoord op.

Ik vermoed dat u verwijst naar een artikel in Het Laatste Nieuws. Er zijn redenen om bezorgd te zijn, maar ik wil goed kaderen wat de bevindingen zijn, waar u naar vraagt, in ons Gentse onderwijs. Ik heb dat bevestigd.

Vanuit het stedelijk basisonderwijs komen er tot nu toe geen signalen van dit soort problemen tot bij mij. In het secundair onderwijs zijn er wel een aantal signalen, maar die gaan gepaard met wat je kunt noemen ongewenst gedrag in de bredere zin. Omwille van die context zijn er geen cijfers van concrete meldingen van vrouwonvriendelijk gedrag. Vanuit het Stedelijk Onderwijs kijkt men met die bredere bril naar de problematiek van ongewenst gedrag. Daarvoor bestaat de aanpak vanuit een pedagogisch kader dat trapsgewijs is opgebouwd, en uitgaat van begeleiding en sanctionering als dat moet. Niemand staat alleen, iedereen kan terugvallen op een netwerk van mensen en van diensten. Ik vind het belangrijk om te beklemtonen dat alle vormen van ongewenst gedrag worden aangepakt. Het schoolreglement dient daarvoor als houvast en leidraad. Wat gebeurt allemaal? Leerkrachten die signalen van radicalisering (in de breedste zin van het woord) ondervinden of oppikken, kunnen terugvallen op een specifieke aanpak. Die heb ik hier eerder al toegelicht in de commissie bij vragen over radicalisering of polarisering. Samengevat start alles met gesprekken op de school. Wanneer nodig kan de referentiepersoon radicalisering – die per school is aangeduid – worden ingeschakeld, en ook het CLB. In een volgende stap, is een verdere escalatie mogelijk naar het team Expo-R van de dienst preventie voor veiligheid.

Daarnaast is er ook de zorg voor de leraren, en eventueel andere collega's op de scholen zelf. Het klopt wat uw zegt, grensoverschrijdend en/of ongewenst gedrag kan hard aankomen en sporen nalaten bij mensen. Stedelijk Onderwijs verzamelde heel wat info die de schoolteams kunnen raadplegen, en ondersteunt hen met tips, do's en don'ts. Die gaan over grenzen aangeven, gesprek mogelijk maken, ongewenst gedrag ook leren herkennen ... De collega's kunnen ook terecht bij de preventiedienst voor ondersteuning. Het stedelijk onderwijs heeft ook een sterk uitgebouwde coaching voor starters. Want dat vraagt u ook. We noemen dit de aanvangsbegeleiding, waar ik eerder al naar verwees in het antwoord op de vraag van collega Van Pee. Dat gebeurt door de aanvangsbegeleiders, maar evengoed kunnen ze rekenen op hun collega's, lerende netwerken en een breed aanbod van opleidingen. Die begeleiding is kwaliteitsvol, en versterkt dus beginnende leraren in hun pedagogisch handelen, ook bij moeilijk of ongewenst gedrag. Zij kunnen bij hun aanvangsbegeleider terecht die een rol heeft als vertrouwenspersoon, als coach en klankbord.

Ik wil ook nog eens benoemen dat we vanuit de stad ook de niet-stedelijke scholen ondersteunen. Ook dat kwam al ter sprake in deze commissie. Ik benoem een aantal zaken uit dat aanbod waarbij het Onderwijscentrum Gent veelal de draaischijf is:

- Vorming en studiedagen rond identiteit, diversiteit en omgaan met conflicten.
- Omstaanderstrainingen i.s.m. collega De Bruycker.
- Het project Samen Maakt School helpt scholen om te werken aan een verbindend schoolklimaat.

- Het team Preventie voor Veiligheid onder bevoegdheid van de burgemeester stelde een vormingsbrochure samen op maat van de scholen.
- Het netwerk van referentiepersonen radicalisering houdt mee de vinger aan de pols.
- Enzovoort, enzovoort ...

Ik meen dat uit de hoeveelheid ondersteuning die er bestaat, alleen maar kan blijken dat we deze problematiek ernstig nemen. We kijken hiernaar in brede zin, en pakken dat ook op die manier aan. Maar tegelijk wil ik herhalen dat we noch vanuit het stedelijk onderwijs noch vanuit ons netwerk met de andere scholen alarmerende signalen krijgen specifiek over vrouwonvriendelijk gedrag. Ik ben ervan overtuigd dat dit mee te verklaren valt vanuit de brede, verbindende visie die we ontwikkelden in onze stad en dat het beleid dat we daarrond voeren ook op deze manier zijn vruchten afwerpt. Maar er sluimert iets wat me heel erg bezorgd maakt. Wie de berichtgeving volgde, ziet dat de rol van sociale media niet te onderschatten is. Jongeren zijn zoekende en vinden online steeds meer rolmodellen die hypermasculiniteit promoten. Het vrouwonvriendelijk gedrag – en dan druk ik me zacht uit – wordt niet eens onder stoelen of banken gestoken. Meer nog, het wordt gecultiveerd en verheerlijkt. Niet zelden gaat het over regelrechte vrouwenhaat, en soms zelfs oproepen tot geweld. De algoritmes leiden jongens willens nillens naar deze websites en influencers. Mijn bezorgdheid daarover is groot. Ik geloof in onze aanpak, maar het belang om sterk in te zetten op mediawijsheid en van te blijven praten met jongeren en met jongens is duidelijk. Ik kan u het debat van afgelopen zondag van De Zevende Dag aanraden, waarbij een journalist het heet uitgetest. Het zo dat zelfs zonder ergens op te klikken, jongens in aanraking komen met dergelijke influencers, met dergelijke filmpjes. En bij meisjes is dat helemaal niet het geval, bleek daar uit het onderzoek dat zij gedaan heeft. Dat is iets dat ons allemaal heel erg moet bezorgen. Ik denk dat het echt de sleutel ook is om echt te blijven praten met elkaar. Die mediawijsheid, en ook daarover op school in gesprek te blijven gaan met leerlingen.
